

lem for Veile Amts 6te Valgfreds (Raben). Eigesom han erkjender ogsaa jeg, at Loven i visse Tilfælde paa en heldig Maade løser denne Opgave at skaffe en større Betryggelse for Markfreden end den, man har havt ifølge den hidtil bestaaende Lovgivning, og navnlig anser jeg det for et betydeligt Fremskridt og et nødvendigt Skridt, at der ogsaa skal kunne fordres Optagelsespenge for Dyr, som man ikke har kunnet optage, fordi man ikke har kunnet faae fat paa dem, naar det ellers er bevisligt, at de have gaaet Andenmand til Skade. Det anser jeg for en af de heldigste Bestemmelser i nærværende Lovforslag, thi det er Noget, som alle vi, der leve paa Landet og færdes i den Slags Forhold, vide, at der er visse Arter af Kreaturer, som kunne gjøre megen Skade paa Marken, og som det i Almindelighed er meget vanskeligt at faae fat paa og bringe ind under de nuværende Bestemmelser for Optagelse. Men ved Siden af, at jeg erkjender, at Lovforslaget, navnlig i dette Tilfælde, og ganske vist ogsaa i andre Tilfælde, paa en heldig Maade løser sin Opgave, kan jeg dog ikke Andet end samstemme med det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgfreds i, at Lovforslaget i enkelte Tilfælde er uforløst strengt. Jeg anser det saaledes for at være en uforløst og ikke heldig Bestemmelse, at en Mand skal have Tilladelse til endogaa at dræbe visse Arter af Kreaturer, naar de ere komne ind paa hans Lod. Det er en Bestemmelse, som i mindre velstundede, for ikke at sige tilfældige Folks Hænder, kan have meget uheldige Følger. Det er jo næsten umuligt at forhindre, at Ens Kreaturer kunne slippe ind paa Naboens Grund, og naar da Naboen skal være berettiget til at dræbe Kreaturerne — thi, naar det hedder, at han maa fjerne dem paa hvad Maade han veed og kan, selv om de derved skal komme af Dage, da er der derved jo ligefrem givet Tilladelse til at dræbe dem — saa er det en Bestemmelse, der i tilfældige Folks Hænder kan afføde meget uheldige Forhold imellem Naboer. Er nemlig først noget Saadant sket, saa ligger det, saaledes som den menneskelige Natur er, nær, at den, der har lidt saadan Overlast, trakter efter Hævn, og det

vil heller ikke være vanskeligt for ham at faae den. Jeg tror derfor, det er en Bestemmelse, man helst maa udelade. Jeg anser det for tilstrækkeligt til at hævde Markfreden at bestemme, at der kan paalægges Optagelsespenge og Skadeserstatning for Kreaturer, som bevisligt have været inde paa anden Mandes Eiendom og der gjort Skade. Der kan jo naturligvis nævnes forskellige Arter af Dyr, som det næsten ikke er muligt at faae Fred for paa anden Maade end ved at skyde dem, f. Ex. Duer, men det er jo ogsaa meget tvivlsomt, om de kunne regnes til Husdyr, eller om de ikke snarere maa regnes blandt Himlens Fugle, idet de jo i kort Tid kunne bevæge sig over store Strækninger; men de andre Klasser af Dyr, som nævnes paa samme Sted, Høns og Hunde, vil jeg rigtig nok finde det mindre tilstedeligt at medtage under denne Bestemmelse om, at de kunne nedskydes. Med Hensyn til Veifreden forekommer det mig, at Bestemmelserne derom ere unødvendigt strenge for de indhegnede Vædes Bedkommende men derimod for midte, hvad de uindhegnede Veie angaar. Jeg deler ogsaa i dette Tilfælde Anskuelse med det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgfreds (Raben), og uagtet jeg meget godt veed, at jeg er i Modstrid med den Betragtning, som Administrationen og navnlig Amtsaadene meget stærkt have gjort gjældende, at man nemlig ubønhørligt skal forfølge Kreaturer, der komme paa de offentlige Veie, saa har jeg dog aldrig kunnet se, at der afstedkommes nogen Skade ved, at Græsset paa de mindre Veie afgræsjes af Kreaturer, naar det kun sker med den behørig Oden. Derimod kan jeg se, at det vil føre til et stort Indtægtsstab for mange Smaafolk, naar de ikke for en lempelig Betaling kunne til deres Kreaturer faae det Græs, der voxer paa Veiene. Der er naturligvis ikke Tale om at give en saadan Ret for Landeveienes eller endogaa de mere befærdede Biveies Bedkommende, men der er jo en Mængde Biveie, hvor Færdseleu kun er ganske ubetydelig, og for disse vil man kunne bestemme, uden at det medfører nogen Ulempe, at Græsset i Veigrøfterne tør benyttes af Smaafolk til deres Kreaturer. Det vilde derfor ogsaa efter min Mening være heldigst,